

Bayer Zsolt: Román arcok

2012 június 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ezt az egészet azért kell megírni, hogy az utókor is értesüljön róla. Továbbá azért, hogy egyértelműek legyenek mindörökké Kóvér László szavai: győzelemre ítélt az a nemzet, amelynek olyan fiai vannak, akiket még haló poraikban is félnek.

Kezdjük ott, hogy múlt csütörtökre jogilag sikerült sarokba állítani a román hatóságokat. Ugyanis arra készültek, Nyir? József földi maradványai lesznek újratemetve Udvarhelyen. S mivel az újratemetéshez engedély kell, nyugodtak voltak a domnulék, mert azt majd úgysem adják meg. Igen ám, de kiderült, hogy Nyir? József magyar író hamvai lesznek újratemetve, ahhoz pedig a román törvények szerint semmiféle engedély nem kell. S bár jól ismerjük ezeket a fanariótákat, de ahhoz még ?k is kevesek, hogy a hét végén új törvényt gyártsanak. Tehát csütörtökön minden készen állt, pénteken aztán a székelyudvarhelyi esperes atya – figyeljete, feleim, jönnek a honi árulások! – bejelentette, neki bizony szüksége van még egy papírra, mert anélkül nem temethet. A magyar szervez?k mondták, rendben, és szaladtak az udvarhelyi városházára a papírért.

A nevezett papír egy formanyomtatvány, amelyen két rubrikát kell kitölteni: a temetend? nevét meg egy iktatószámot. A nevet sikerült eltalálni – Nyir? József –, az iktatószámot meg adta az önkormányzat. Az egészet aláírta Bunta Levente RMDSZ-es polgármester, s úgy t?nt, minden rendben. Olyannyira, hogy Bunta Levente még nyilatkozatot is kiadott, amely szerint mindenben támogatja az újratemetést. Mindenki megnyugodott, látszólag még az esperes is. És akkor, most figyeljete, kiadták a papírt péntek délel?tt. A kiadás után 15 perccel pedig megjelent Udvarhelyen a Hargita megyei román prefektus, és rendkívüli vizsgálatot kezdeményezett. Mivel a prefektus Csíkszeredában székel, az meg órányira van Udvarhelyt?, nem t?nik életszer?tlennek, hogy el?re tudott a nevezett okmány kiadásáról, s?t a nevezett okmányt a nevezett román prefektus rendelte a nevezett Bunta Leventét?. És láss csudát! A rendkívüli vizsgálat kiderítette, hogy az okmányon téves az iktatószám! A prefektus roppant sajnálta a dolgot, s mondta, így az újratemetés nem lehetséges, ellenben ha kijavítják az iktatószámot, semmi akadálya. Ez is megoldhatóan t?nt péntek dél körül még, ám ekkor Bunta Leventén volt a csodálkozás sora. ? csodálkozott a legjobban, nyilatkozott, hogy szerinte az iktatószám jó, különben pedig kedden ér rá legközelebb. Láttak már ilyen szép összjátékot?

Az események pedig ekkor felgyorsultak. Mert a román, ha egyszer gyanút fog, azt el nem ereszi. Így aztán nekiláttak Nyir?-hamvakat keresni, és ügybuzgalmukban belefutottak az összes pofonba, amelybe bele lehet futni. Mind közül a legszebbet pedig Lukács barátom vitte be nekik. Lukács Csaba újságíró szombaton Marosvásárhelyre repült, ott taxiba ült, és indult Udvarhelyre. S poggyászában ott lapult egy urna. Hogy urna van nála, azt tudták idehaza néhányan – az a kérdés, miként tudták meg a derék román hatóságok. De megtudták – s bár a történet végtelenül röhejes, azért ha belegondolunk, félelmetes is ám! Szóval a románok Korondon megállították a Lukácsot szállító taxit, és felszólították Csabát, nyissa ki a csomagjait. ? pedig közölte, hogy nem nyitja. Ugyanis bejárta már a világot, de olyan nincs, hogy csak úgy nyitogadják az ember csomagjait. Hozzanak neki ügyészségi papírt, majd akkor kinyitja. Bevitték ekkor Lukácsot a rémült taxissal együtt a korondi rend?rségre, ahol ötórás várakozás után megjelent a román különleges ügyészség terrorelhárító részlegének néhány embere meg egy ügyész, és hozták a papírt, hogy kábítószer-csempészet a vád. És akkor vegyvédelmi cuccba öltöztek a jó románok, s a nagy turkálás közben aztán változott a helyzet: kiderült, hogy irredenta, antiszemita és xenofób anyagok birtoklása a vád. Találtak is egy irredenta gatyát, egy xenofób zoknit meg egy antiszemita ümögöt. S megtalálták végre, amit kerestek, megtalálták az urnát! No, felragyogtak, hogy akkor itten van a casus belli, és

viszik hamar Bukarestbe. S olyannyira megőrültek, és olyannyira amatőrök voltak, és olyannyira türelmetlenek, hogy még csak álltak ottan Korondon a nyitott börtönknél, amikor már bejárta a román sajtó a hír, hogy megtalálták Lukács Csaba magyar újságírónál Nyir József hamvait. S ekkor Csaba barátom elkezdett ragaszkodni hozzá, hogy nyissák ki az urnát. És kinyitották. És ott állt az urna körül egy halom román, s úgy álltak ott, hogy Kusturica sírva könyörgött a receptért. Mert az urna üres volt! Tök üres. S ekkor a román különleges ügyész ordítani kezdett, hogy vádat fog emelni a hatóság félrevezetéséért. Csaba pedig szelíden kérte, hogy rizzék meg az eddigi civilizált hangvételt, amúgy a maga részéről ült egy taxiban, és hat órája végzálják, úgyhogy mondja már meg valaki, kit vezetett félre és mivel. Kussolt erre az összes román, Csaba pedig, hóna alatt az üres urnával, távozott a rendőrségre.

Ennyi a történet, barátaim.

S hogy hol voltak eközben a hamvak? Ez a jó kérdés. Nézzék majd meg a felvételt az emlékünnepről, s nézzék meg Szecs Géza amúgy gyönyörű beszédét. Látni fogják, hogy Szecs nagy táskával megy fel a színpadra, a táskát leteszi az író fényképe alá, majd beszéde végeztével elviszi.

Az udvarhelyiek tudni vélik, hogy ott volt az író az ünnepségen.

Bayer Zsolt -magyarhirlap.hu

Ajánló